

[Socialministeren]

dette udvalg er netop hr. Taanquists egne bemærkninger og mine om, at vi har set en eksplosiv udvikling i antallet af anmeldte skader. Vi må formodentlig acceptere, at også i de kommende år vil der være et stort antal erhvervssygdomme, nye ting, der vil blive anmeldt, nye ting, man bliver opmærksom på. Vi kan alle beklage, at det er sådan. Men det rejser i hvert fald det spørgsmål, om den lovgivning, vi har lavet for 8-9 år siden, er den rigtige til at gå ind i løsningen af de øgede problemer.

Der var en ordfører, der nævnte – jeg husker ikke hvem – de lange ventetider på at få besked og sådan noget. Det er ikke noget, vi gør for vores fornøjelses skyld. Der er ingen, der ønsker mere end Sikringsstyrelsen og socialministeren, at dette kunne gå langt hurtigere. Men udviklingen i sygdomsforløb går langsomt en gang imellem, og derfor er man nødt til at afvente, hvornår der sker de og de ting.

Alle disse erhvervssygdomme og hele det område trænger altså til at blive set på af et sådant udvalg. Derfor er det netop et argument for at nedsætte det udvalg. Jeg mener ikke, det er rimeligt at gennemføre Socialdemokratiets forslag inden, fordi det ikke bare er et spørgsmål om at forhøje nogle ydelser, lad os sige med 5 eller 10 pct., det kunne man endda overskue, men man går faktisk ind og ændrer nogle principper. Det kan være rigtigt, det tør jeg ikke sige. Jeg kan bare se, at det er dyrt, men hvis det er rigtigt, er det da muligt, at det udvalg kommer frem til det. Jeg synes, at man skulle tilstræbe bred enighed om disse principper, når vi har fået et godt grundlag for det.

Hr. Tommy Dinesen takker jeg for bemærkningerne om, at SF også godt kan se, at problemerne med afgrænsning af fosterskaderne måske skal drøftes i dette udvalg. Jeg vil så til gengæld sige til hr. Tommy Dinesen, at jeg godt vil bede udvalget om at trække dette problem frem til hurtig behandling, således at dette problem med fosterskaderne ikke skal afvente den store gennemgang af arbejdsskadelovgivningen, for det kan godt blive en halvlang sag. Jeg vil gerne give tilsagn om, at det udvalg skal jeg sørge for meget hurtigt kommer til at delbehandle det problem, som ligger os alle sammen temmelig meget på sinde.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg skal blot sige til hr. Taanquist, at medmindre han tror, at enhver kvinde, der påstår, at hun har pådraget sig en fosterskade, får udbetalt erstatning, så bliver det naturligvis jurister, der kommer til at behandle sagerne.

Taanquist (S):

Jeg mener ikke, at det bliver så dyrt, som socialministeren vil påstå, for en række af de ydelser, som her kommer til udbetaling, dækker andre ydelser, der udbetales i forvejen. Man kunne f.eks. nævne revalideringsydelse, for det har været et af hovedformålene med vores forslag at sikre, at de mennesker, der kommer ud for en arbejdsskade, får en rolig tilværelse, så de kan gå ind i et revalideringsforløb eller en omskoling, eller hvad det nu skal være. Det kan de i dag få hjælp til, dels over bistandsloven, dels over arbejdsskadeloven. Men det er utilfredsstillende, for det sætter dem i en psykologisk så dårlig situation, at de går ned med flaget i den tid. Det redder vi altså ved at forhøje ydelserne, og de kommer i høj grad til at dække ydelser, der udbetales i forvejen.

Uanset om det koster meget eller lidt, må det vige for det menneskelige synspunkt. Det er urimeligt, at en masse mennesker går ned og hjem, fordi de har en arbejdsskade, når de så nemt kunne fortsætte, hvis de fik en rimelig compensation og en rimelig sikkerhed.

Så skulle jeg måske sige – måske skulle jeg ikke sige – med hensyn til de lange ventetider i Sikringsstyrelsen, at det er vores opfattelse, at det går langt bedre, end det har gjort.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse